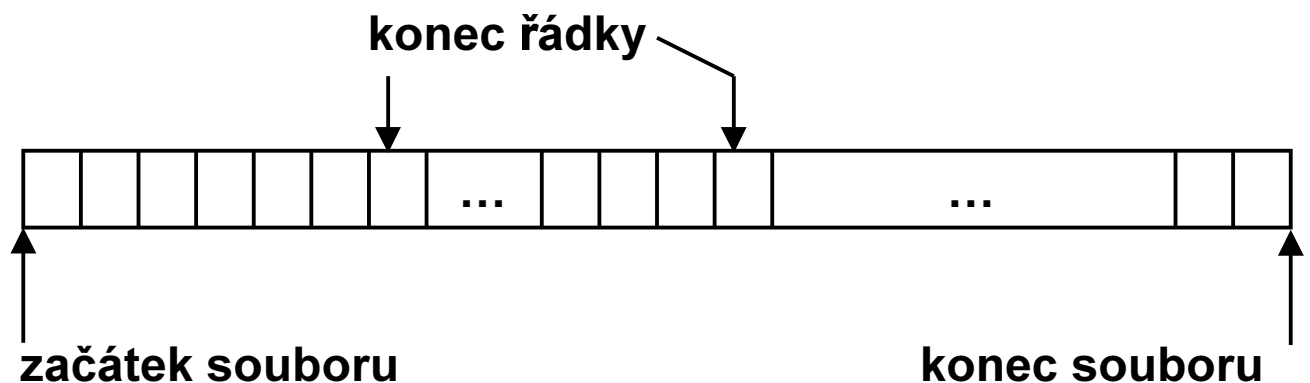

Textový soubor

- soubor, který obsahuje pouze znaky, je čitelný a vytvořitelný libovolným textovým editorem.
- textový soubor je složen z řádků, popř. stránek vzájemně oddělených řídicím znakem konec řádku (dvojice znaků *cr* (*carriage return*) - #13 a *lf* (*line feed*) - #10), popř. řídicím znakem znakem konec stránky *ff* (*form feed* - #12).

Práce s textovým souborem

1. deklarace souboru

var F: text;

F - identifikátor virtuálního souboru (v programu pracujeme pouze s tímto identifikátorem, ne se jménem fyzického souboru)

2. Vytvoření vazby mezi fyzickým a virtuálním souborem

Assign(*F*, 'jméno_souboru');

jméno_souboru - jméno fyzického souboru (pokus.txt). Pod tímto jménem je soubor uložen na disku (pásce)

3. Otevření souboru

Reset(*F*)

Standardní procedura, otevírá soubor *F* pouze pro čtení. Soubor musí existovat, jinak dojde k chybě (Run time error) !!!

Soubor se otevírá na začátku - aktuální se stává první položka.

Rewrite(*F*)

Standardní procedura, otevírá soubor *F* pro zápis (přepis).

Pokud soubor neexistuje, tak se vytvoří nový soubor, jinak se soubor otevírá na začátku - aktuální je první položka, ostatní položky nejsou přístupné. Z takto otevřeného souboru nelze číst !!!

Append(*F*)

Procedura, která otevírá soubor pro doplňování.

Soubor musí existovat, jinak dojde k chybě (Run time error) !!!

Soubor se otevře se na konci (tj. použitím procedury `write/ writeln` se na konec existujícího souboru doplňují nové údaje).

Z takto otevřeného souboru nelze číst !!!

4. Práce se souborem - lze pracovat pouze s otevřeným souborem !!!! Práce s textovým souborem je pouze sekvenční (nelze použít proceduru `seek`)

`eof(F)` - logická funkce, vrací *true* pokud se nacházíme na konci souboru (neexistuje další složka)

`eoln(F)` - logická funkce, vrací *true*, pokud se stal aktuální položkou znak konce řádku

`read(F,X)` - *X* může být typu *real*, *integer*, *char*.

- Jeli *X* typu *integer* ze souboru *F* se přečte posloupnost znaků odpovídajících celému číslu a hodnota čísla se přiřadí do *X*, čtení se ukončí, je-li hodnota přečteného znaku odlišná od přípustných znaků zápisu čísla.
- Je-li *X* typu *char*, ze souboru se přečte jeden znak a ten se uloží do proměnné *X*.
- Je-li *X* typu *real* ze souboru *F* se přečte posloupnost znaků odpovídajících reálnému číslu (v desetinném nebo semilogaritmickém tvaru) a hodnota čísla se přiřadí do proměnné *X*.

`readln(F,X)` - pro *X* platí totéž jako u procedury `read`, po přečtení odpovídajících údajů se přeskočí na další řádek.

write(F,X) - procedura nejprve vyčíslí hodnotu proměnné (výrazu) *X*, získaná hodnota se převede na posloupnost znaků a zapíše se do souboru *F*. Výraz může být typu *char*, *string*, *integer*, *real* a *boolean*.

writeln(F,X) - pro *X* platí totéž jako u *write*, po výpisu všech hodnot se do souboru zapíše znak nový řádek (dvojice *cr*, *lf*)

SeekEof(F,N) – logická funkce, vrací hodnotu *true*, zbývají-li do konce souboru pouze mezery, tabulátory či konce řádků.

SeekEoln(F,N) – logická funkce, vrací hodnotu *true*, zbývají-li do konce řádku pouze mezery či tabulátory.

5. Uzavření souboru

Close(F) - zápis obsahu vyrovnávací paměti do souboru na disku

Soubory bez udaného typu

- jsou používány tehdy, jedná-li se o soubory vytvořené pomocí jiných programových systémů nebo s informacemi, které nelze do posloupnosti identických složek efektivně rozdělit.
- u tohoto typu souborů se pracuje s bloky o délce N bytů

Práce se souborem bez udaného typu

1. deklarace souboru

var F: file;

F - identifikátor virtuálního souboru (v programu pracujeme pouze s tímto identifikátorem, ne se jménem fyzického souboru)

2. Vytvoření vazby mezi fyzickým a virtuálním souborem

Assign(F,'jméno_souboru');

jméno_souboru - jméno fyzického souboru (pokus.dat). Pod tímto jménem je soubor uložen na disku (pásce)

3. Otevření souboru

Reset(F, N)

Standardní procedura, otevírá soubor F pro čtení po blocích s délkou N . Soubor musí existovat, jinak dojde k chybě (Run time error) !!!

Soubor se otevírá na začátku - aktivní se stává první blok.

Rewrite(F,N)

Standardní procedura, otevírá soubor F pro zápis (přepis) po blocích o délce N .

Pokud soubor neexistuje, tak se vytvoří nový soubor, jinak se soubor otevírá na začátku - aktuální je první položka, ostatní položky nejsou přístupné.

Z takto otevřeného souboru nelze číst !!!

4. Práce se souborem - lze pracovat pouze s otevřeným souborem !!!!

$eof(F)$ - logická funkce, vrací *true* pokud se nacházíme na konci souboru (neexistuje další blok)

$blockread(F,B,N[,RESULT])$ - čtení N bloků souboru F do proměnné B . POZOR !!! Není kontrolováno, zda rozsah bloku nepřesahuje velikost proměnné B . Nepovinná proměnná **$RESULT$** obsahuje skutečný počet přečtených bloků. Pokud není tato proměnná a v souboru není obsažen odpovídající počet bloků dojde k chybě. Aktuální pozice v souboru se posune o **$RESULT$** bloků.

blockwrite(F,B,N[,RESULT]) – zápis N bloků z paměti počínaje adresou proměnné B libovolného typu. Nepovinná proměnná RESULT obsahuje počet skutečně zapsaných bloků do souboru. Pokus není tento parametr uveden a zapíše se méně bloků než je uvedeno v A, dojde k chybě

Seek(F,N) – změna aktivního bloku na N (N je typu *longint*).

6. Uzavření souboru

Close(F) - zápis obsahu vyrovnávací paměti do souboru na disku

Datový typ množina

- Strukturovaný datový typ, statická homogenní struktura nad базovým typem. Базovým typem je ordinální typ.
- Množina hodnot datového typu množina jsou libovolné podmnožiny prvků базového typu, včetně množiny prázdné.

Deklarace:

type S = set of T;

var M : S;

T - базový typ

Konkrétní prvky typu množina se zapisují obdobně jako v matematice uvedením seznamu jednotlivých prvků. Na rozdíl od matematiky se však seznam uzavírá do hranatých závorek.

Př. Prvky typu množina

[]	prázdná množina
[prvek1], [prvek2], [prvek3]	
[prvek1, prvek2, prvek3]	

Př. Definice typu množina

```
type MNOZINA_CISLIC = set of 0 .. 9;  
type MNOZINA_ZNAKU  = set of char;  
type MNOZINA_PISMEN = set of 'A' .. 'Z';
```

Pro datový typ množina jsou definovány výrazy typu množina tj. hodnotou výrazu může být množina. Výraz vyjadřující konstrukci množiny – konstruktor.

Operace s datovým typem množina

- vytvoření prázdné množiny
[]
- vytvoření (konstruktor) neprázdné množiny
[$v_1, v_2, \dots, v_N$]

v_i je výraz stejného ordinálního typu

Seznam v_i definuje prvky, které patří do množin. Hodnoty, které patří do množiny je možné definovat i pomocí intervalu

[dmi .. hmi]

dmi - dolní mez intervalu

hmi - horní mez intervalu

Př.

```
var M1 : MNOZINA_ZNAKU;  
var M2 : MNOZINA_PISMEN;  
var M3 : MNOZINA_CISEL;
```

```
M1:= [ '1', '2' ];  
M2:= [ ];  
M3:= [1,10 ];  
M1:=M2;
```

Při přiřazování množin je nutné zachovat pravidla typové kompatibility. Kompatibilní jsou takové množiny, jejichž základové typy jsou kompatibilní.

Je-li základovým typem interval, je kontrolován rozsah hodnot přiřazované množiny (žádný prvek nesmí být mimo interval).

– množinové operace

+ sjednocení

*** průnik**

- rozdíl

Operandy množinových operací jsou množiny s kompatibilními základovými typy, výsledek je typu množina s základovým typem kompatibilním s typem operandů.

Př.

```
var A : set of 1..8;  
var B : set of 15 .. 30;  
var C : set of 0 .. 30 ;  
var D : set of 'A' .. 'Z' ;
```

**A:= [1, 4, 6 .. 8]; B:= [20, 25 .. 30]; C:=[3..7, 15..27];
D:= [‘A’ .. ‘Z’] ;**

Operace	výsledek
A*C	[4, 6, 7]
B*C	[20, 25, 26, 27]
A*D	nekompatibilní bázové typy
A+B+C	[1, 3 .. 8, 15 .. 30]
D + [‘K’ .. ‘Z’]	[‘A’ .. ‘Z’]
A-B	A
B-A	B
A-C	[1.. 8]

– **Relační operace (operandy jsou typu množina, výsledek je typu boolean)**

- = rovnost – množiny prvního i druhého operandu obsahují totožné prvky**
- <> nerovnost – množiny prvního i druhého operandu neobsahují všechny totožné prvky**
- <= inkluze c “ je obsažena” – všechny prvky prvního operandu jsou obsaženy ve druhém operandu.**
- >= inkluze b “obsahuje” - množina prvků prvního operandu obsahuje všechny prvky množiny druhého operandu**

Př. následující výrazy nabývají hodnoty *true*

A<>B A*B=[] [6 .. 8] <=A

– Relační operátor *in*

V in S

V - výraz, jehož typ je kompatibilní s bazovým typem množiny **S**

Výsledkem je hodnota typu boolean (*true* - pokud hodnota výrazu patří do množiny, *false* - pokud hodnota nepatří do množiny).

Implementace datového typu množina

Datový typ množina - řetězec logických hodnot (tzv. charakteristický vektor)

Př. set of 1 .. 8 [1, 3, 4, 5]

1	2	3	4	5	6	7	8
1	0	1	1	1	0	0	0

patří do množiny

nepatří do množiny

Každá množina je v paměti zobrazena na celistvém počtu bytů. Velikost paměti zabírané objektem množina lze spočítat ze vztahu

$$V = (N \text{ div } 8) - (M \text{ div } 8) + 1$$

N - ordinální číslo největšího prvku množiny

M - ordinální číslo nejmenšího prvku množiny

Adresa bytu ve kterém je uložen bit s informací o prvku X s ordinálním číslem E se vyčíslí podle vztahu

$$A = (E \text{ div } 8) - (M \text{ div } 8) + PA$$

PA - počáteční adresa množiny reprezentovaná identifikátorem proměnné

Pozice bitu uvnitř určeného bytu je dána vztahem

$$B = (E \text{ mod } 8)$$

Programové jednotky TPU

Programová jednotka - knihovna procedur a funkcí

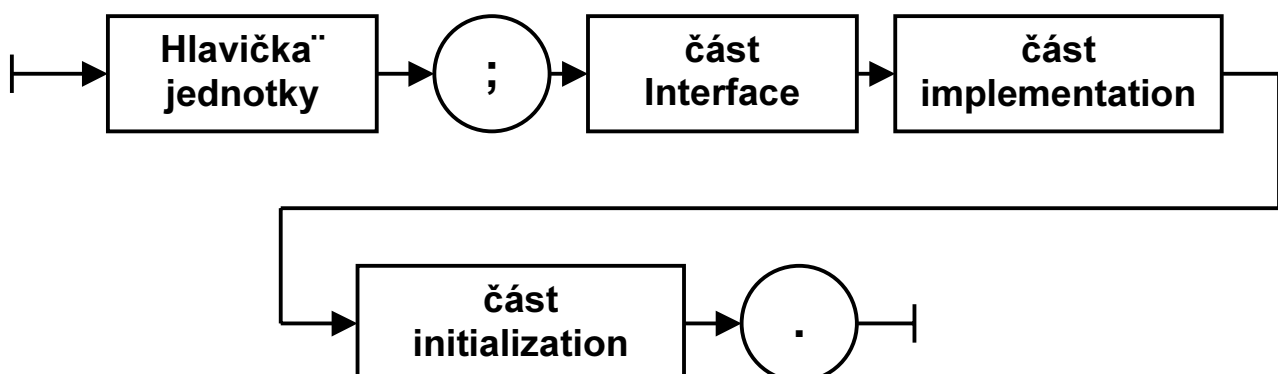
Důvody zavedení TPU :

- umožňuje vytvářet knihovny
- u starších verzí Pascalu - maximální velikost programu = velikost segmentu (64 KB), větší programy - rozdělit na jednotky, každá jednotka je umístěna v samostatném segmentu tj. maximální velikost každé jednotky je 64 KB.

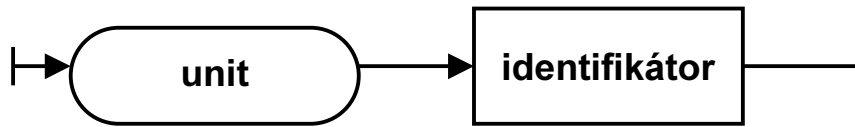
Jednotky v Turbo Pascalu :"

- standardní - jsou součástí distribuce TP
- uživatelsky definované

Uživatelsky definované jednotky

Hlavička jednotky

Část interface

- obsahuje deklarace konstant, typů, proměnných a hlavičky procedur a funkcí, které jsou veřejné tj. jsou dostupné v programu (v jednotce), ke kterému je jednotka připojena.

